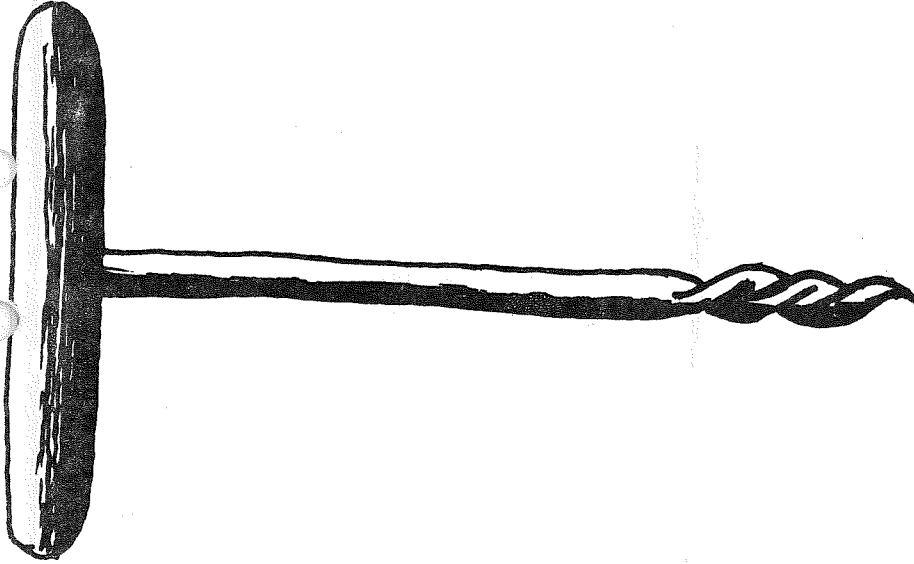

KORKKIRUUVI

3/87

Sisältää vain:

1. Kansi
2. Herra Isoherrat
3. Lukijan ääni
- 4.- 7. Dislokaatio pitkällä matkalla
8. Kerijuttu
9. Tekniikkakisa + ilmaismainos (lupa nro 00-00/87)
- 10.- 12. TEA-club Keski-Euroopassa
13. Fuksit kuoli, eläköön fuksit
14. Tippakisa
15. Litrakisa

Korkkiruuvi IRTI KIERTEESTÄ

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

MORO!

Vappu oli ja meni, samoin fuksit. Nyt ei voi enää töppäillä, kun teekkarin vastuu ja velvoitteet, sekä varsinkin raskas lakki painavat päässä. No, onneksi ensi syksynä saamme taas joukon epätietoisia vukseja joita voimme aktivoida. Syksyllä nähdään myös tuleeko koneelle uusia opiskelijoita. Automaatiotekniikka vetää varmasti, mutta puhdas konetekniikka ei näytä kiihnostavan abeja. Syynä tähän lienee huono informaatio ja väärät käsitykset High-techistä. High-tech on yhtä kuin prosessori ja kaikki missä on prosessori on High-techiä. Todellisuushan on jotain aivan muuta ja tämä tieto pitäisi saada myös tulevien tekniikanopiskelijoiden tietoon. Metalliteollisuus on Suomen suurin DI-en työllistäjä ja se tulee tarvitsemaan hyviä ihmisiä myös tulevaisuudessa. Jotta nämä väärät käsitykset konetekniikasta poistuisivat, järjestää KoRK ensi syksynä abi-Infoja yhdessä muiden Suomen konekilttojen kanssa. Asiasta tehdään myös edustava PR-julkaisu, jossa kerrotaan totuuksia konetekniikan työtehtävistä ja muusta alaan liittyvästä. Ohjelmassa on myös abi-Infojen pitäjien koulutustilaisuus. Abi-Infoista lisää syksyllä... Sitten vielä kaikille niille joilla ei vielä ole kesätöpaikkaa, hankkikaa sellainen. Jos tulee ongelmia keksiä sopivaa palkkatoivomusta STS/KAL:in suosituspalkat on hyvä lähtökohta.

Työteliästä kesää toivottaapi

Toni

Pj.

raakaan työhön

2

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Nyt on pääsiäiset koettu, vaput juhlistu ja pikkutiput syöty tai ainakin muuten hiljennetty. Alunperin tästä tekstistä piti tulla tvåspråkig men antaa nyt olla. Puheenjohtajanpalstasta en vielä tiedä onko se tvåkielinen eller ei. Koska en ole sitä vielä nähnyt. Ja mikäli asiaa vähänkään tunnen en tule näkemäänkään. Eräs varma kevään ja kesän merkki on Fuksikorkkiruuvi, joka jälleen pitäisi koota ja lähettää ensikesänä hyväksytävälle fukseille opastukseksi ja rohkaisuksi. Toivonkin kovasti, että kaikista tåkäläisistä kerhoista ja muista alayhdistyksistä ilmestyisi lyhyitä mutta ytimekkäitä esittelyjä Korkkiruuvien riippariin kiltahuoneessa. Tietysti muutkin jutut jotka katsotte tärkeiksi fukseille ovat tervetulleita. Puheenjohtaja mahdollisessa palstassaan varmasti luo katseen kuluneeseen kevääseen ja kehuu killan toimintaa maasta taivaaseen. Ja totta onkin, että hommat ovat menneet putkeen ainakin jos sitä mitataan kritiikin määrällä. Korkkiruuvinkin ei ole juuri montaa yleisosasto kirjoitusta ilmestynyt. Ainoat suuremmat valitukset on kuultu killan vanhoista kirjoituskoneista ja kalustosta. Nekin valitukset on tullut killan isännältä, ja tällaiset kalustokorjaukset tunnetusti ovat isännän tai isännöitsijän hommia. Pidämmekin killassa isännän mölinöitä lähinnä itsekritiikinä.

Hyvää kritiikitöntä kesää

Reha

Tässäkö Suomen Parjatuin kansalainen?

Lukijan ääni

KoRK: kärsimykset

Jälleen kerran on yksi perinteinen teekkarivappu takana. Kaiken perinteisenhän me osaamme hoidella luontevasti prujaamalla. Vaan miten käy jos jotain uutta ja radikaalia tapahtuu. Kuten esimerkiksi se, että kiltta joutuu järjestämään fuxien lakituksen. Näsinneula ehkä on hieman syrjässä keskustan urbaanista ilmapiiristä ja itsessäänkin se rajaa jäyniä. Mutta suurin vika ei ehkä kuitenkaan ollut paikanvalinta vaan itse tapahtuman organisointi. Parempi olisi ollut kun asiat olisivat vain rullanneet omalla painollaan. Fuxit olisivat palloilleet alhaalla, tehneet kuka minkäkin jäynän ja aikansa toisilleen naurettuaan, tulleet yläkertaan lakkien jakoon. Vaan jotenkin sitä porukka repesi kahtia. Sillä kun osa vielä teki jäyniä alhaalla osa kipusi yläkertaan kovalla kiireellä lakkienjakoon keritäkseen katselemaan viimeiset jäynät. Vaan eihän niitä lakkeja heti voinut jakaa. Shampanjaa kun tarjoiltiin vasta 11.00. Kuinka joku fuxi voisi kuvitella vastaanottavansa lakin vastaan täysin rinnoin, ellei pöydällä läikkyisi kuusi (6) lasia shampanjaa joita sai varoa koko ajan. Ja ne jäynät. Asiantunteva jäynäkomitea lähetettiin peräti Saksaan saakka ottamaan vauhtia jäynien kehittelyyn. Ja kyllä sitä vauhtia otettiin. Jäynät vain hukkuivat Schwarzenbieriin yms. saksalaisiin tuotteisiin joista ei haitallisia lisäaineita löydy. Kaikille teille jotka aiotte ensivuonna istua killan hallituksessa: kunnan jäynät takaavat kunnan teekkarit. Jäyniäkin on aika miettiä kuukausikaupalla.

Tämä kaikki nyt ei tietenkään ollut mitään hirmuvakavaa jonka takia Korkkiruuvien huippukalliita palstamillimetrejä tuhlaisi. Sattuuhan niitä suurempiäkin mokia paremmisakin piireissä.

Vaan vappu on kohtalaisen suuri juhla/tapahtuma. Sitä valmistellaan ja organisoidaan etukäteenkin. Ainakin pitäisi. Ja luulisi että näistä suunnitelmista informoidaan kaikkia ja he myös toimivat alkuperäisten suunnitelmien mukaan. Nyt kaikki vain juoksivat ympäriinsä ja keksivät uusia juttuja koko ajan.

Ruotsalaiset suhtautuvat huumorilla

Smutsig Tammerkoski

Jag har ofta tänkat hur smutsig är vatten i Tammerkoski. Men i 1. maj när jag gick till Keskipuisto såg jag hur teknologer tvättade sina fuxer i Tammerkoski. Nu undrar jag bara att hur kan teknologer vara så fräcka att förurena vatten när tiotusen människor tittar.

Smältansjon

Svenska grundkurs

KANSSA-ALOITTAJAT! MEDBORGARE!

Ah, taas monen vuoden jälkeen...pääsin ihan yllättäen kirjoittamaan puheenjohtajan palstaa. Vanhalta pierulta on lähes päässyt jo unohtumaan kiltahommat hajanaisia saunailtoja ehkä lukuunottamatta. Näin jälkeen päin ajatellen pj:na olosta oli ainakin se hyöty, että parin vuoden lähes totaalisen opiskelemattomuuden jälkeen opintoviikkojen haaliminen oli suorastaan hauskaa. Killan nykyisten touhujen seuraaminen näin sivustakatsojana on sikäli mukavaa, että konekiltta on taas mukana opintoihinkin liittyvissä asioissa. Tekniikan opiskelu tuntuu olevan näinä päivinä niin huonossa huudossa, että konekillat ovat päättäneet ruveta yhdessä pitämään abi-infoja luki-oissa. Toivottavasti ne infotilaisuudet tulevaisuudessa poikivat lisää älykköjä teknokraatteja tähänkin puljuun. Muuten olen sitä mieltä kuin myös nimeltä mainitsematon toinenkin ex-pj, että potentiaalisiin ryhmä uusiksi opiskelijoiksi tännekin on tytöt. Kiltakekkereiden järjestäminenkin olisi tulevaisuudessa paljon helpompaa, kun ei ulkopuolisille tarttis myydä lippuja ollenkaan. Eri asia sitten, kuinka sisäänpäinlämpiäväksi tämä touhu täällä muuttuisi, kun ulkopuoliset kontaktit jäisivät minimiin. No, toivottavasti sairaanhoito-oppilaitoksissa on muutaman vuoden päästä oma "kipupoitsuhoitsu" joka teekkarityölle.

Vappu on vietetty ja kesä ja karpäset tu-
lossa. Tavataan KoRK:n kevätseurassa 22.5!

SON MORO!

Carina Vasa-Miettinen
t: MINNAVIIVALIISA

3

HERÄSI AIKAISIN 30.5.

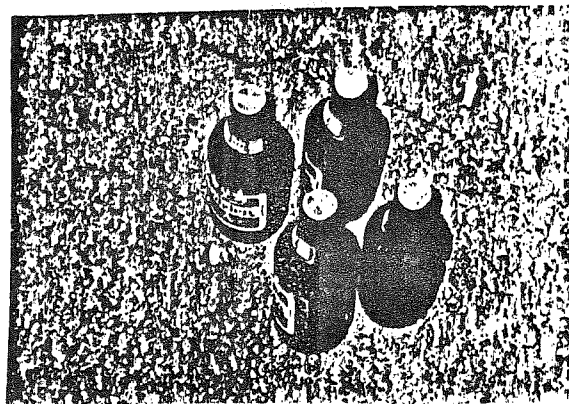
Ja sitten lähdimme Helsinkiin vappuaamun auringon paistaessa lämpimästi kirkkaalta talvaalta. Aamiainen poltteli mukavasti vatsassa ja pisti veren kiertämään. Musta edustusautomme nieli kilometrejä hiljaa hyristen. Erittäin arvovaltainen Dislokaation edustusto oli matkalla vastaamaan Otaniemen Vuorikillan haasteeseen. Lajina oli yleisurheilun kruunu: kaljaviesti. Kyseessä ei ollut mikään poikasten huviretki, vaan kova koitos, mukaan oli valittu tieteenharjoittajien kokeneinta kermaa. Voi hyvinkin sanoa, että matkaan ei ollut lähdetty heikoin eväin, ei, vaan sekä henki, miehet että eväät olivat vahvimmat mahdolliset.

Mallan kahvi ja muuta taukoineen sujuttua mitä parhaiten saavuttiimme Otaniemeen tervetuliaisfantasiarien soldissa. Paikan päällä viskottiin juuri haalarihenkilöitä pienehköön lammiin. Valitettavasti tiukka aikataulumme ei antanut mahdollisuutta ottaa selville, mistä oli kyse. Arvattavasti kuitenkin uhrien sallittiin nousta allikosta, emme siis syyllistyneet heitteillejättöön poistuessamme kilpailupaikan suuntaan.

Viläyttään löysimme tuon jalon kisan lähtöpaikan kohtuullisen helposti, se sijaitsi ehdottomasti tyyliin sopivalla paikalla, takapihalla, suuren roskalavan vieressä. Tuo edellämainittu peltirakennelma toimi, kuten myöhemmin havaitsimme, kisojen pääkuuluttamona sekä tuomarikorokkeena. Paikalla oli suurehko kansanjoukko. Ilmassa oli, kuten arvata saattaa, suuren urheilujuhlan tuntua. Saatoimme oltis joukkueemme saapumisen kisojen tietojenkäsittelyjärjestelmän tietoon, tuon niin tarpeellisen tekijän muodostivat hieman rähjäntynyt pala ruutupaperia ja käytetyn oloinen kynä.

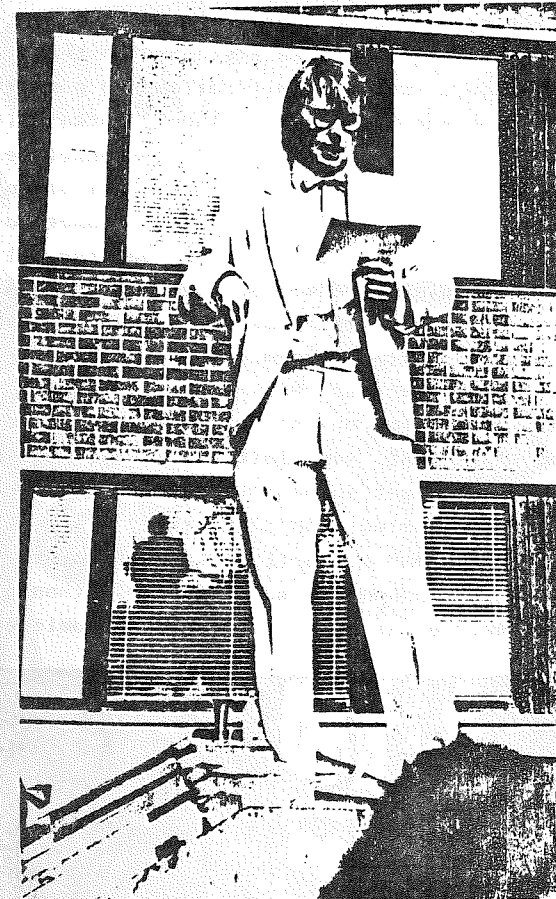
4

Viralliset muodollisuudet jatkuivat sääntöjen julkistamisella. Kisan kulku tulisi olemaan seuraavanlainen: Ankkuriosuuden suorittaja aloittaa juomalla pullollisen A-veroluokan olutta, mieluiten mahdollisimman nopeasti. Tämän jälkeen lähtee seuraava urheilija talpaleelle. Hänen kuuluu juosta arvotien isäntiemme opinahoja ympäri noin puoleenväliin asti, minkä jälkeen hänelle tarjotaan edellä mainitun kaltainen juoma-annos. Hän nauttii tarjoituksen paikan päällä, myöskin ripeimpään mahdolliseen tahtiin. Tämän tehtyään hän suorittaa loput matkasta, joutuen juoksemaan yhteensä noin kolmesataa metriä. Juoksijan saavuttua lähtöpaikalle jatkaa ankkuri juomalla uuden annoksen kilpailujuomaa. Täten lähetetään matkaan yhteensä neljä juoksijaa, ankkuriosuuteen ei juoksu kuulu. Voittajaksi kruunataan ne urhojoukko joka saattaa suorituksensa loppuun ensimmäisenä.

Ankkurin osuus lyhyesti ja ytimekkäästi

Säännöt hyväksyttiin yksimielisesti, ainoastaan ankkuriosuudelle ennakoilta valittu esitti epäilyksensä tämän nimenomaisen lajin panoksesta raittiuden edistämisen hyväksi. Paikalle saapui päätuomari komeassa vaaleassa puvussaan. Hän kilpesi kuuluttamoon, missä vaiheessa heräsi epäily toimitsijoiden henkisestä tilasta. Pikaisen tutkimuksen jälkeen saatoimme todeta, ettei isäntiemme joukosta löytynyt yhtäkään, joka ei olisi nauttinut alkoholia. Tästä rauhoittuneina asettauduimme lähtökuoppiin.

Itse tuomari tarkkailupaikallaan

Kisa alkoi ja olut alkoi kuohuen siirtyä kilpaveikkojen kurkkuihin. Tässä yhteydessä mainittakoon, että jotkut joukkueet harjoittivat kisan aikana häpeällistä läikyttelyä.

Moinen suhtautuminen vakavaan asiaan häiritsti huomattavasti asiallisempien kilailijoiden keskittymisrauhaa. Jossakin välissä pääsivät juoksijat matkaan ja ankkurit ryhtyivät verryttelyyn uutta annosta varten.

Yleisö osoitti raivokkaasti suosiotaan kun nostautuneille yksilöille, Joukkueoverit kannustivat toisiaan parempiin suorituksiin: tunnelma oli kiihkeä ja täynnä jännitystä. Arviolta neljän minuutin kuluttua alkoivat ensimmäiset juoksijat kaartaa nurkan takaa kaikkensa antaen. Pian saapuivat myös jälkipään edustajat ja ankkuri sai taas olutta juodakseen. Kisa jatkui samaan tapaan, tosin ankkureiden suorituksissa alkoi esiintyä lievä epävarmuutta. Yleisön osallistuminen muuttui koko ajan intensiivisemmäksi, oli todellinen ilo kilpailia näin osallistuvan ja innostuneen joukon edessä. Koitos oli ohi reilussa neljänneksessä ja oli aika julistaa tulokset. Nyt selvisi, miksi jotkut olivat ennemmin kaataneet oluensa maahan kuin mahaan. Läikyttelijöiden suoritukset nimittäin olivat huomattavasti parempia kuin rehellinen kilpailu olisi mahdollistanut. Rehellisellä pelillä Dislokaation joukkue saavutti kisan tason ja osanottajamäärän huomioonottaen erittäin hienon yhdeksännen sijan.

Seuraavaksi oli vuorossa palkintojen jako. Ensimmäinen palkinto oli mukavan vappuaihainen. Voittanut joukkue sai kunnian kiiveta tuomarikorokkeelle. Siellä heille ojennettiin juhlabootti hopeamaljasta. Sekoitus muodostui pullollisesta Koskenkorvan viinää ja muutamasta rusinasta. Tämä malja oli joukkueen sitten tyhjennettävä kansanjoukon edessä seisten. Ja niin sitten tapahtui. Maljan tyhjetessä tuomarin suosiollisella avustuksella kateellinen rahvas huusi kunniaakkaiden jaloissa. Voitonmalja oli jostakin syystä hidas ja karvas juoda, mikä on sinänsä ihmeellistä, olihan tarjoilulämpötilakin tasan oikea 37°C. Kun voittajat laskeutuivat alas kansan pariin ja hoipertelivat pois, me tamperelaiset poistuiimme ravitsevalle ja maukaalle lounaalle vuoriosaston ravintolaan.

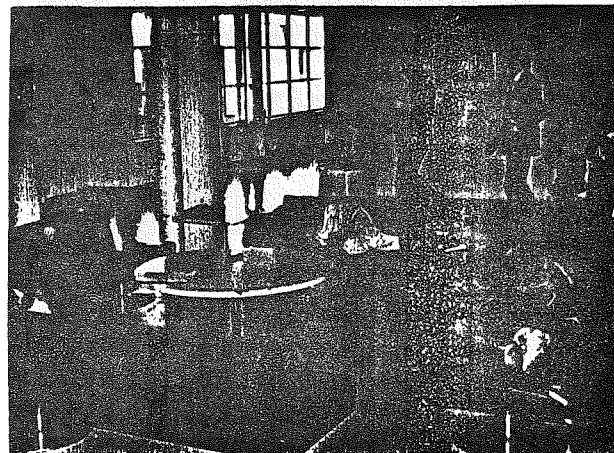
5

Ruuhkuihin ravittuamme siirryimme saamaan hengen herkkua vuorikillan kiltahuoneeseen. Kyseinen tila oli täynnä miellyttäviä henkilöitä ja ystävällistä tunnelmaa. Tietoakaan mistään sisäänlämpiävyydestä ei ollut, kaikki olivat tervetulleita ja sellaisenaan kohteltuja. Tämä välittömyys toi meillä ajatuksia ja toiveita; voi jospa joskus meilläkin...

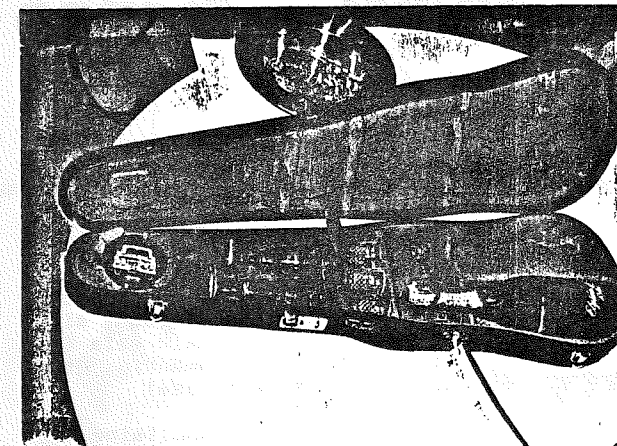
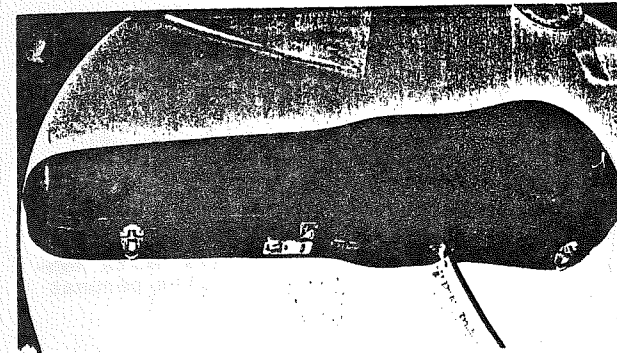
Vielä kilpailupaikalta:
Yllä: Urheiluvammautunut ankkuri pian kisan jälkeen, joukkue tunnelman
Alla: Palkintojen jako

Mutta on turha elätellä toiveita, asiaan siis. Paikalla oli monia mielenkiintoisia persoonia. Ensimmäisenä huomimme kiinnittyi itseään Jyskyksi kutsuvaan teekkarihenkiöön. Hän edusti keski-vanhaa opiskelijasukupolvea ja ilmoitti toimenkuvakseen killan puurauhuriin tehtävien hoitamisen. Jysky toimi koko vierailumme ajan huomaavaisena ja huolehtivana isäntänä joukkueellemme, siitä erityinen kiitos hänelle. Meille tarjottiin tervetullaisolut ja istuimet, saatoimme siis tarkastella ympäristöä varsin mukavalla tavalla. Paikalla olevien yksi yhteinen piirre oli sangen vahva humalatauti. Tarkkaan ottaen heistä ei muuta yhteistä löytynytäkään. Tullessamme vuoriosastolle olimme jo panneet merkille useat liikaa nauttineet, jotka olivat uinahtaneet julkisten tilojen penkeille. Nyt näitä uupuneita alkoi saapua yksitellen kiltahuoneeseen. Joukossa oli mm. kosmetologiksi väitetty tyttönen, jonka vaatetus oli hieman kärsinyt huonoon seuraan, so. teekkarin parin joutumisesta. Oli myös hurmaavan humalainen killan varaemäntä ja vielä joku muukin kaunotar. Paikalle tuli myöskin mies, jonka nimi on valitettavasti unohtunut vaan teot eivät. Hän nimittäin tarjosi seurueellemme oluet jo pahasti huvienneiden tervetulo-olutusten työn jatkajiksi. Harjoitettuumme sosiaalista kanssakäymistä enimmäkseen puhumisen merkeissä noin tunnin ajan, meille tarjoutui tilaisuus saunomiseen.

Uupuneita vuoriosaston aulassa

Me tietenkin otimme tarjouksen ilolla vastaan ja siirryimme välittömästi isäntiemme opastuksella vuorikillan saunoosastolle. Kylpy tekikin todella hyvää ruumille, saunakalja sielulle. Jäähdytellessämme pukuhuoneessa seurasi fuksihenkilön huonovointisuutta pesuhuoneen lasloven läpi. Tämän vappuun kuuluvan näyn myötä polstuimme saunasta.

Tuomari harrastaa myös viulunsoittoa, alla killan emäntä

Lisää kiltanaista: Varaemäntä ja kosmetologi

Vaihdoimme vielä pari sanaa kiltahuoneessa, keräsimme matkamulstot ja lähdimme. Siirryimme seuraavaan kohteeseen, vappuriehän julistamispaikalle. Paikka oli kalliionnyppylä jossakin teekkarikylän keskivaiheilla. Itse tilaisuus koostui RWBK:n musiikista ja ossin lässytyksestä. Ihmisiä oli kuin meren mutaa, aurinkokin paistoi. Mutta meitä painoi jo koti-ikävä, oli siis pakko lähteä takaisin Tampereelle välittämättä Helsingin houkutuksista. Niin me sitten palasimme kirjoittamaan tämän jutun.

Nyt alkaa tanssikesä!

KERIJUTTU

Tällä jutulla piti rävyttää jo viime Korkkiruuvissa, mutta inhimillisestä epäluuloisuudesta johtuen ei tämä siihen valmistunut. Kuka olisi uskonut, että Korkkari ilmentyisi sillä välin kun kaikki silmätekevät ovat Saksan pitkällä excursionilla?

Keristä kuitenkin lupasin jutun väsäätä. Tarpeen se kai onkin, sillä viime syksyn TTKK:n tanssikursseista tai tämän kevään tanssi-ym toiminnasta huolimatta Keriin yhä liittyy epätietoisuutta. Kiinnostusta toimintaan toki on. Ihmetellä saisi, ellei olisi: eihän meillä ole yhtään tanssia harrastavaa kerhoa, vaikka melkein jokaiseen muuhun lähtöön oma yhdistys onkin. Lisäksi Kerissä toimii nykyisellään mm. varsin vireä retkeilypopoo ja avantouintijoukko, joiden harrastajien ei kannata omaa kerhoa perustaa.

Sukellus vaatii huolellisen suunnittelun

Keri on sopiva kattojärjestö, jolla on muutakin toimintaa. Keriin kuulumisen ei suinkaan tarkoita sitä, että kaikkeen tarvitsisi ottaa osaa!

Mikä sitten on mielestäni parasta koko Kerissä? Tietenkään mukana ei pyörisi, ellei yhdistyksen toiminta tavoittelisi jotain minkä itse kokee haastavaksi: luovan ilmaisutaidon kehittämisen ja näkemystensä monipuolistamisen. Parasta ovat kuitenkin keriläiset. Porukka koostuu eri alojen ja oppilaitosten opiskelijoista, sillä tanssia harrastavien joukko ei nykyään ole järin suuri missään. Kerin kautta voi tutustua eri alojen ihmisiin ja saada tuntuun heidän työsarastaan. Vastaava yhdistys voisi olla Tampereen Yliopiston laulajat, joka myös on kerännyt riveihinsä hyvä-äänisiä sävelkorvia eri oppilaitoksista. Mutta menepä mukaan tasokkaaseen kuuroon, jos oma tavoitteesi ja taitosi riittää vain lauleskeluun...

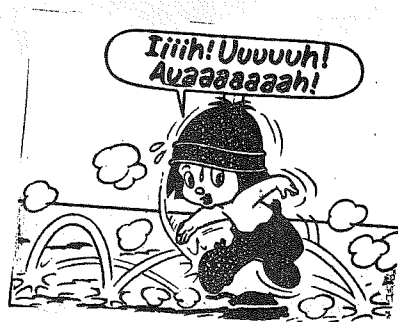
Teekkareiden nimenomaan tulisi olla ennakkoluulotonta, ympärilleen katsovaa ja osallistuvaa joukkoa, sillä valmistaahan opiskelumme tehtäviin joissa on hyötyä eri alojen ja oppisuuntien tuntemisesta. Ei liene pahitteeksi tutustua niihin jo opiskeluaikoina. Viimeistään N:s-kurssilaiset tietävät, että pelkästään konetalon perunoita syömällä -kaikeilla kunnioituksella niitä kohtaan- ei enää muista, miltä perunat oikeasti maistuvat.

Poliisi vaikenee

No ennakkoluulojakin toki tarvitaan. Ne ovat näppärä tapa säännöstellä pikkupikku päätä pakottavaa informaatiotulvaa, jonka laantumista ei kai liene merkkejä näkyvissä. Ennakkoluulojen ei kuitenkaan saisi antaa johdatella kaikkia tekemisiään, sillä silloin jää moni hyväkin asia huomaamatta. Saatana, tämänkin jutun piti olla viime Korkkarissa!

Parahultaisesti kesää toivotellen, Pt, Kerin pj.

Tanssitähdet lentävät erilleen

8

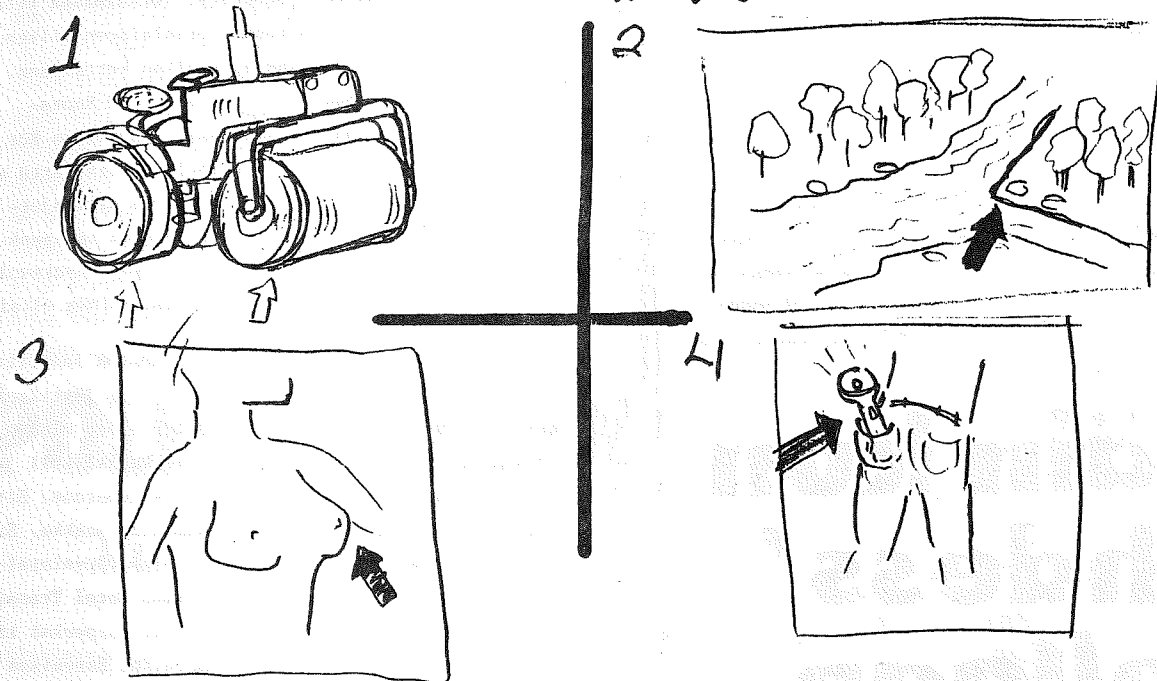
TUNNETKO TEKNIKKAA? TESTAA TIETOSI

KYSESSÄ AUTOTEKNIikka

Arvosteluasteikko:

Kaikkioikein uskomaton

Kaikki väärin älä ikinä tee sitä itse

Oikeat vastaukset:
1. Tasausta pyörästä
2. Virran ja kappaleen
3. Sähköpumpun
4. Peräval

TYMPÄISEVÄTKÖ TENTIT
Jos ajattelet jatkuvuutta

tule

Mr. KORKK

tapautumaan teekkarisomalke

pe 22.5.1987 kl. 19.00

PELOTTAAKO PROMOOTIO

9

Meillä on ollut hauskaa

Kevään k.y.mys: Kuinka saadaan 7 isoa miestä mahtumaan Transittiin 18 päiväksi Keski-Eurooppaan ilman kenkäalusikkaa.

Vastaus:

Hyvin kunhan otetaan mukaan tarpeeksi matkatavaroita, n:t vaatekerrat, makuupussit, laatikollinen excursio-lahjoja, puvut, stereonauhuri ja vielä matkalta poimitaan mukaan pari palmua, n.30 tuoppia (10 kappaletta yksi-litrasta), liikennemerkki ja useampi litra viinaa.

Näin kun yhdessä ollaan

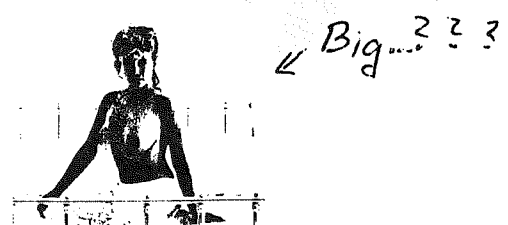
Eli kun pelkäsimme ettei tällainen lössi saa millään mahtumaan kamojaan transun perään, oli pelkomme täysin turha. Oikeastaan oli hyvä, että tavaroita oli paljon. Yleensä kasseilla ja pussukoilla on tapana putoilla transun perästä kun takaluukku avataan. Meillä tavarat olivat niin tiukasti sovitettu ja pakotettu, että sieltä sai suorastaan repiä omansa pois. Matkan luonne paljastui jo alussa. Kun olimme saaneet viimeisenkin matkustajan (*Pete) mukaan ja matkustaneet n.250m kohti Naantalia kun teimme ekat upit (=l-käännös). Panosvyö kun unohtui. Panosvyö on huovasta tehty lokerikko, jossa on omat lokeronsa oluttölkeille, sytkäreille erilaisille pullonavaajille yms. Mutta toinen lähtö onnistui jo paremmin. Ja Naantalista sitä itsemme löysimme illalla. Nouisimme punaiseen laivaan ja suuntasimme saunaan. Pieni kälynen koppi, jonka pukuhuoneeseenkin mahtui vain 5 henkeä kerrallaan. Simehän ei mutiaisten sekaan menty. Onneksi laivassa oli pallomeri. Sai sentään jossakin puhdistautua. Kyllä käyp lapsia katteeksi.

Kapelskäriin ei paljoa pysähdely. **Tukholmassa** sitäkin enemmän. Jouduimme aitoon ruotsalaiseen liikenne-neruuhkaan, joka eteni aina autonmitan kerrallaan. Tukholmaa lävistäessämme käväisimme vielä Naprapaattikoululla Börjeä vilkaisemassa. Kaikkihan Börjen tuntee. Börjen kanssa aika vierähtikin niin, että alkoi olla kiire **Helsingborgiin**. Ja kyllä sitä ajettiin, n.10km kerrallaan, jonka jälkeen takapenkiläiset levittäytyivät tienpenkalle tyhjennystauolle. Pisulla ei vessassa käyty vaikka vessa kuinka olisi

ollut tyrkyllä. Pitäähän keväistä luontoa lannoittaa. Sen sijaan aina kun sopivat puhdas pytty läytyi, käytiin kurkkupaskalla. Onneksi ei oltu syöty mitään vahvaa ja juotu oli tarpeeksi, että kaikki tuli juoheasti ulos. Herrasmies ei oksentele luontoon. Sitä sitten jatkui **Tanskan** läpi **Saksanmaalle** saakka. Sitä olikin jo puoliyö, porukalla väsy eikä yöpymispai-kasta tietoa. Päätimmekin yöpyä **Grand Hotel Transi-tissa**, koska siinä maisemat vaihtuvat tarpeeksi tiuhaan, jotta ehtisimme ajoissa **Esseniin**. Essenissä oltiinkin ajoissa, mutta suunnistaminen maantiekartan avulla 600 000 hlön kaupungissa ei ollutkaan mitään helppoa. Onneksi sieltä löytyi paljon mukavia rotvalleja joiden yli oli lystiä tehdä uppeja.

UUSI TIE AJAMISEN ILON HUIPULLE.

Siinä eksiyksissä törmäsimme yksimäiseen uimahalliin, jonka osa porukasta testasi. Osa jäi autoon mukkumaan. Arvatkaa miltä transu haisi. Uimahallista tullessamme löysimme sen pelkän hajun avulla. Virkkuina löysimme yliopistonkin heti. Vaan siellähän ei meidän emäntämme paikallisen yo-kunnan puh.joht. Bettina ollutkaan paikalla. Saksalaisella täsmällisyydellä istuimme odottelemaan ja kertomaan juttuja big-mouth-frog-gysta.

Ja saapuihan se Bettina. Siinä sitten tutustuttiin ja tapailtiin hanakasti englantia. Kun muuta ei keksitty niin lähdettiin syömään. Siellä tapasimme jonkinmoisen PR-päällikön, johon solmimme oitis hyvät suhteet. Käväisimme kahvilla hänen toimistossaan ja juttelimme syvällisesti kansainvälisestä yhteistyöstä. Tässä vaiheessa porukkamme oli vailtunut jo 6:een koska yksi ei kertakaikkiaan päässyt irti auton penkistä muuta kuin oksentelemaan. Kun kahvit oli juotu ja työaika alkoi olla lopuillaan syynnistimme yöpymispaikkaamme. Opiskelija asuntolaan jonka rinnalla Mikontalokin on kuin hotelli. Ikää niillä lienee saman verran. Illemmalla kierteltiin kneipeissa ja eksyttiin paremmasta kartasta huolimatta. Kartanlukija kun oli vanha merimies jonka paatti ei kulkenut kuin 4 solmua. Ajoimme jopa ratsiaan, mutta Tatu ei ymmärtänyt sitävertaa saksaa että olis puhaltanut algometriin. Sanoi vain koko ajan Nein, nein. Sillai'siitä selvittiin. Kun ajoimme samaan ratsiaan toistamiseen meitä ei edes pysäytetty,

POLIISIT KUIN

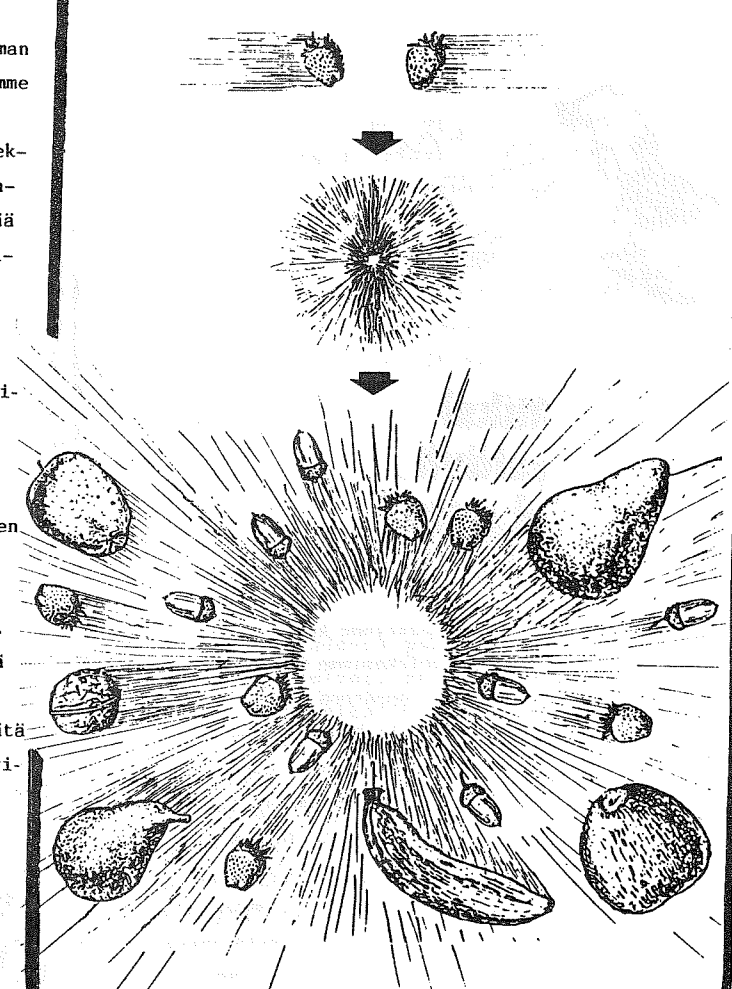
kunniantohtorit

Taisimme olla hieman eksiyksissä. No tarpeellinen määrä uppeja ja löysimme perille.

Seuraavana päivänä tutustuimme paikalliseen konetekniikan osastoon. Näimme kuinka ilman virtaus visualisoitiin, yms. teknilliseen mekaniikkaan liittyvää mm. 3-asteen epälineaarista värähtelyä sekä materiaalitekniikkaa. Siellä vallitsi valtava innostus muoveista mutta keraameista ei ollut tietoaakaan. Takapajula.

Sitten valmistautumaan kaupungin vastaanottoon. Siinä sivussa lahjoimme Bettinan ja hänen kaverinsa Haraldin ja kossupulloin. Paikalla pyörähti myös paikallisen lehden toimittaja joka kuvaili meitä ja uhkasi tehdä meistä jutun Essenin paikallilehteen. Sitten puvut päälle ja kohti Rathaussia. Siellä meistä ei tiedetty mitään. Piti olla kulttuurisihteerin vastaanotto mutta mies oli häipynyt syömään. Informaatiokatkos oli tietenkin Essenin päässä eikä täällä Tampereella. Jälleen odottelimme saksalaisella täsmällisyydellä n.lh ja ajelimme hissillä tätä 106m korkeaa rakennelmaa ylös ja alas. Kun kulttuurisihteerin vihdoin saapui, hän tarjosi meille ensin kaljat kuin anteeksi pyynnöksi ja kysyi sen jälkeen ihmeissään keitäme oikein olemme ja mitä pirua me siellä tehdään. Tulkin välityksellä tietty. Kun tilanne oli selvitetty pureuduimme jälleen kansainvälisiin kysymyksiin. Kiinnostusta ja jo tehtyjä sopimuksia mm. ulkomaanharjoittelusta löytyi rutkasti. Mistä löytyy tekijät.

Kovien neuvottelujen jälkeen lähdimme **Münsteriin** jossa tapasimme Wunderundelaisia, vietimme iltaa heidän kanssaan ja loisimme heidän hotellissaan. Mitähän mahtoi portsari ajatella meidän makuupusseista. Joka tapauksessa aamulla me lähdimme **Kölniin** ja wunderrundelaiset ties minne. Kölnistä meillä oli jo kunnan kartta ja löysimmekin helposti **Fordin** lkm² hallit. Oppaallamme oli edellisenä päivänä ollut 50-vuotissynttärin, joista hän ei muistanut paljon mitään. Sen verran kuitenkin saimme selville, että siellä valmistettiin **Scorpioita** ja **Fiestoja**. Lähtiessämme lahjoitimme **Mr Peeperille** **Haraldin** ja **kossupullon** ja hän teki varmasti epävirallisen **ME:n** kossupullon korkkauksessa. Kölnistä suuntasimme kohti **Rheiniä** ja sieltä **Schwarzwaldiin**, jossa erään jäsenemme naama värjäytyi kirkkaan punaiseksi sekä tukka, kulmakarvat ja viikset helakan vihreiksi. Jostain kun oli mukaan tarttunut vihreä hiuslakkapurkki. **Sveitsissä** käytiin sukuloimassa ja alpitkin ylitettiin 1500m korkeudessa, jossa kävimme alppilumisodan. Sitten löysimmekin itsemme jo **Genevestä**, jossa etsimme epätoivoisesti **Cerniä**.

Meidän Keski-Euroopan tiekarttaan kun sitä ei oltu merkitty. Paikallisten alkuasukkaiden ystävällisillä neuvoilla löysimme perille puolen yön aikaan ja kävimme taloksi erääseen Cernin kahdesta hotellista. Seuraavana päivänä viuhahtelimme Sveitsin ja Ranskan rajan yli kuin protonit ainakin. Cernhän on juuri rajan kahden puolen. Onneksi valkoiset haalarimme todistivat tullimiehille sielumme puhtauden eikä rajalla paljoa kupattu. Oppaamme Mr. Powell tietty otti kaiken kunnian itselleen sanoen, että hänen naamansa on paras viisumi sillä tulliasemalla. Kävimme maan syövereissä tutustumassa SPS-hiukkaskiihdyttimeen ja sen apulaitteisiin. Cernistäkin löysimme suomalaisia jotka esittelivät heidän osuuttaan uusimman LEP-kiihdyttimen rakentamisessa. Sitten tuli ehkä matkan kohokohta. Manipulaattori jota paikallinen Pelle Peloton meille esitteli. Hän mm. riisui sillä lakin Peten päästä ja pani sen takaisin. Lippa jäi ehkä hivenen vinoon, mutta kaikki tapahtui äärimmäisen hellävaraisesti. Iltasella tutustuimme Geneven yöelämään ja jälleen ratsiaan, joka osoittautui myös erinomaiseksi paikaksi ulostaa yläteitse juuri syödyt juustofonduet.

Miksi ystävä ei auta?

Ranskan yön jälkeen suunnistimme kohti etelää ja Nizzaa. Siinä välissä poikkesimme Chamonix:ssä ja valloitimme paikallisen töppäreen nimeltään Aquille du Midi. Korkeutta sille oli kertynyt 3842m joka on juuri korkeus, jossa meiltä meinasi loppua happi. Alppikaljat kuitenkin joimme sielläkin. Alas päästyämme lähdimme välittömästi kohti Nizzaa ja seuraavana iltana sinne pääsimmekin. Matkalla tapahtui yhtä jos toistakin aivan kuin Nizzassakin, mutta sitä kaikkea ei kyllä kehtaa kertoa. Sen verta kuitenkin, että vietimme yöme Nouvel Hotellissa, joka on 3

tähdien paikka ja olimme sen ekat asiakkaat remontin jälkeen 2 päivää ennen avaamista. Kaikki muut paikat olivat täynnä pääsiäinen kun oli. Kävisimme myöskin Casino de Monte Carllossa vähän pelaamassa. Kun kaikkien voitot lasketaan yhteen tienasimme siellä tasan 1000 Ffr. Hyvä paikka kuin mikä. Emme enää sen jälkeen ihmetelleet miten paikallisilla mutiaisilla oli rollsseja yhtä paljon kuin Nissaneita täällä. Sitten tytöille huomioksi. Nizzan uimarannalla on yläosien käyttö kiellettyä. Ainakin siltä se vaikutti.

Vai oliko tullut niin kiire kotoa auringonottoon, että vaatteetkin jäivät. Kaikki loppuu aikanaan. Aurinko meni pilveen ja me lähdimme kotio. Kiire oli jo kova ja ajoimmekin Hampuriin yhtäsoittoa. Välillä pysähdyimme ainoastaan polttamaan Jukan sukat, joiden haju ylitti kaikkien sietorajan; JOPA TULEN. Sukat kun eivät suostuneet palamaan ilman giniä. Hampurissa törmäsimme outoon paikkaan nimeltään Reeperbahn. Voi kauheeta. Ihan rupes äklöttään. Saimmekin sieltä sellaisen kimmokkeen, että ajelimme suoraan kotiin sen kummemmista konsteista.

Mitä nyt yritimme ajaa Suomen tullin läpi vihreälinjaa punainen lätkä ikkunalla. Mukanamme olleet palmut kun olivat tullattavaa tavaraa. "Ne ovat helvetin vaarallisia. Ei niitä saa tänne tuoda!!" oli tullimiehen kommentti. Lähti kuitenkin soittelemaan kasvisuojeluviranomaisille. No saihan niitä tuoda kun ei istuta ulos. Siinä hässäkässä tullimies unohti automme tarkemman tarkastelun ja suklaat hänelle tarjottuamme lähdimme tullista puhtaina poikina pois. Iloinen kilinä vain kuului penkkienalta jossa meidän aarteet olivat piilossa.

SUPERLOMA

Vappu täytti turvakorin

TÄMÄN VUODEN FUXIEN VIIMEINEN KULKUE-ESIINTYMINEN JA HEIDÄN KASTELONSA

Tämä taas sukupuuttoon tapettu laji: "fuksi" on hävinnyt Tammerkoskeen, mutta toivon mukaan se saadaan herätettyä henkiin taas syksyllä.

Tämä joukkomielenosoitus alkoi yliopiston edestä. Ihmisiä koottiin kiltakarsinoihin kuin karjaa.

MAHTAVAT MARKKINAT

Joukkio liikehteli hermostuneesti tai humaltuneesti. Se oli haistanut Tammerkosken likaisen veden hajun.

Kulkueen kärkeen syöksyi sinivalkoinen poliisiauto, jossa oli paljon vilkkuvia valoja ja torvia (ne torvet eivät vilkkuneet). Fysiikan lakeja kulkueessa uhmasivat erilaiset vekottimet (en puhu John Holmesista) vaan erilaiset autojen ? päälle ja lavalle kyhätty erilaiset vekottimet. Jaa, että minkälaiset erilaiset vekottimet. No, poliisiauton lisäksi oli tämä Tamppi-pakettiauto, toinen Tamppi-rellu, jossa oli onnistuneet motiomaalaukset, siitä vaan autonäyttelyyn, ja kitara soi ei itkeä saa. Korkkin hukasin, mutta löysin sen sitten pallon kanssa. Siellä se oli traktorin lavalla. Suoraan Ruotsin laivalta: "Pullo long-lipeää". Sähkökillalla oli oma kuppi, jossa nautittiin antaumuksella kaljaa (kai luvat olivat kunnossa).

Näytti siltä, että kaverit heiluivat, mutta ehkä se johtui rakennelman lujuuslaskelmista. Tässä kohtaan alkoi filmi pätkiä.

Simajano yllätti

Olin näkevinäni Toyota Celika Supran-johtavan auton samoin joitain Vehon tuotteita, mutta eihän ne voineet kuulua meidän kulkueessa oleviin vekottimiin. Joku väitti nähneensä Ritari Ässän ja kittiä kanssa. Jossakin vilahti Tapolan mustamakara, ei mikään mustan miehen epeli vaan aito tampestar.

Siinä meni maisema

Nyt päästään kulkuehuutoihin. Hyvä tampere-lainen kotijoukkue, älä päästä rauman lukkoa vähällä. Ilves öh öh. Kuulin myös huudettavan Sikoraa ja kaikki olivat ihan sikana.

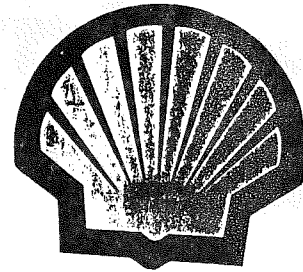
Kulkue tervehti erittäin hyvin tamperelaisia ihmisiä ja poliiseja "hyvää päivää tamperelaiset" ja "Hyvää päivää poliisi-setä". Kulkueen päähän oli ehtinyt TVIK, toisena arkkitehtikilta, Raksalaiset, Konekilta ja Sähkökilta. Osasto kohtaisista huudoista voisi mainita: "Tekstiilit ja vaatteet on mun aatteet" ja "Tampereella tehty, arkkitehtikilta". Kulkueen ehdittyä keskustorille ottivat jotkut uskalikot suihkun jo suihkulähteestä. Pientä esimakua.

Nyt kasteeseen "Koskeen, koskeen" (korva).

VAADIMME VETTÄ

Pekka Jussilan hienon puheen jälkeen vanhat teekkarit testasivat, että kastelaite toimii. Se toimi, mutta miksi kukaan ei testannut toimiiko pohjanaukaisemislaitte. Tekstiili- ja vaatetusfuksit saivat aloittaa. "Fuksit tuolee, fuksit kuolee paarle puu". Sen pituinen se, ja mitä sille sitten tapahtui, se on osa teekkarivappua. Voin vähän kertoa: ensin käytiin saunassa ja sitten ...???

Tapsa Teekkari

TAMPEREEN
KATSASTUSASEMALLA
24.5. 10.30

KANSAINVÄLINEN TALOUDELLISUUSKILPAILU

Välineistä ja laeista
Sääntökirja
voidaan polttaa

Erikisajokkien SM taloudellisuuskilpailu PISARALLA PISIMMÄLLE järjestetään tänä vuonna XVII:n kerran, tällä kertaa TTMK:n järjestämänä. Kisa pidetään sunnuntaina 24.5. Tampereen katsastuskonttorilla Hervannassa alkaen klo 10.30, katsastus klo 9.00.

Kisassa ajetaan kaksi n. 12 km:n mittaista erää minimituntinopeudella 25 km/h. Ajon jälkeen mitataan kulunut polttoaine ja mitä vähemmän on kulunut sen parempi. Kahdesta tuloksesta parempi jää voimaan ja pienimmän tuloksen ajanut on voittaja, yksinkertaista vai mitä?

Koulultamme kisaan lähtee Remmi-team, jolla on hallussaan nykyinenkin Suomen ennätys 0,174 l/100 km. Ulkomailla he ovat ajaneet vieläkin paremman tuloksen 0,132 l/100 km. Tänä vuonna Remmiläiset ovat uhitelleet jopa rikkovansa desilitran rajan nykyisellä CAD:n avulla suunnitellulla Remmi V -ajokillaan.

Remmiläisten lisäksi kisaan tulee koko Suomen parhaimmisto sekä ulkomaalaisia ainakin Haarlemista Hollannista.

TTMK:n lisäksi järjestelyistä vastaavat, kuten aikaisempinakin vuosina Tekniikan Maailma ja Shell, jonka piiristä kisa on alkujaan Keski-Euroopassa lähtöisin.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy ja erien väliajallekin tulee näytävä ohjelma, joten kaikkien kannattaa tulla kisaan seuraamaan.

Edullista matkantekoa?

JV1a

14

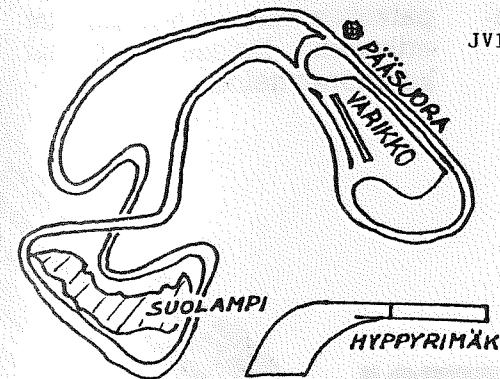
Aivotärähdys ja auto romuksi taas Tuntuu mukavalta

TTMK: N KEVÄTPÖRINÄT AHVENISTOLLA

Kuten kaikki toimivia ilmoitustauluja lukevat ovat voineet havaita, oli Moottorikerho varannut Ahveniston moottoriradan käyttöönsä perjantaina 8.5. Paikalle saapuikin sakkia melko mukavasti sillä kaikenkaikkiaan radalla ajeli 23 motoristiä ja 9 autoilijaa, joiden lukumäärää lienee karsinut jonkun torvelon suustaan päästävä käsitys, että tilaisuus olisi vain pyörille, ei se ollut.

Ahveniston rata sinänsä on varsin mukava ajeltavaksi, pinnoite on verrattain uusi ja rataprofiili kivan vaikea, erityisesti suolammen seuduilla. Suurimpana vaikeutena radalla valiteltiinkin ettei se oikein sovi vakioväilyksille, erityisesti autot joutuivat ajamaan ison osan radasta kakkosella lähellä huippukierroksia (tai vähän yli niinkuin eräät). Muutenkin tällainen ajo rassaa kalustoa melkoisesti ja yhdeltä jos toiseltakin pyrki öljyt ulos mitä merkillisimmistä paikoista, eivätkä renkaatkaan leikistä erityisemmin pidä, tuppaavat näet melko herkästi rullaantumaan makkaralle. Yleinen mielipide oli, että rengaspaineita kannattaa kyllä lisätä vakiosta noin yhdellä barilla.

Vaikka lujaa ajettiinkin, välttyttiin pahoilta onnettomuuksilta, kiitos erittäin tarkkojen, asiallisten ja tiukkojen turvatoimien (= jaetut ajoajat: pyörät ja autot eri aikaan). Tietenkin joitakin laiterikkoja tapahtui, yhdeltä autoista katosivat öljynpaineet ja toiselta (noh, eipäs mainita nimiä) menivät takaiskarit leikin aikana, mutta mitäs pienistä. Pyörille ei mitään sen kummempia sattunut, mitä nyt vähän jalkatappeja viilailivat, lienevätkö olleet varovaisia ja säästelleet ajokkejaan kevät kokoontumiseen Juupajoelle?

JV1a

PITUUS 2,8 km

UNELMA
SUPERSTAR

15

MECMANIT TULEVAT JA TEKEVÄT TOIMIVAN KOKONAISUUDEN

PNEUMATICS

Mecman kehittää jatkuvasti uusia ratkaisuja teolliseen mekanisointiin ja automatisointiin.

Pneumatiikan suunnittelijana ja valmistajana Mecman kuuluu maailman johtaviin yrityksiin.

Hydrauliikan alueella tuotevalikoimamme on laaja ja kehittyvä yhä täydellisemmäksi.

Engineering on Mecmanin uusin toimintamuoto, jonka

HYDRAULICS

avulla aikaansaadaan ensisijaisesti teollisuudessa tapahtuvan mekanisoinnin ja automatisoinnin toteutus ja markkinointi. Siihen sisältyy mekaniikan, robottien, hydrauliikan, pneumatiikan ja elektroniikan yhdistäminen. Myös asennus, huolto, kunnossapito ja konsultointi kuuluvat toimintaperiaatteisiimme.

ENGINEERING

Kehitämme, valmistamme ja toimitamme täydellisiä järjestelmäratkaisuja tarpeenne mukaan, ja pyrimme jatkuvasti nostamaan tuotteidemme kottimaisuusastetta.

Pestaa Mecmanit töihin, kun tarvitset pneumatiikkaa, hydrauliikkaa tai engineering-palvelujamme. Yhdessä tai erikseen. Järjestelminä tai komponentteina.

Espoo
Nittykumpu
02200 Espoo 20
puh. 90-423 155
telex 121408

Tampere
Hämeenpuisto 43-45
33200 Tampere 20
puh. 931-33 868

Vaasa
Hovioikeuden-
puistikko 20 A 53
65100 Vaasa 10
puh. 981-119 366

Oulu
Puistokatu 7
90120 Oulu 12
puh. 981-222 753

MECMAN NOPEUTTA-VOIMAA-TIETOA

Lisätietoja saat tällä kupongilla tai lähimmästä konttoristamme
Haluan lisätietoja seuraavista palveluistamme:
 pneumatiikasta hydrauliikasta engineering-toiminnasta

Nimi/tehtävä _____
Yhtiö _____
Lähiosoite _____
Postinumero _____
Toimipaikka _____
Puhelin _____
Palautusosoite:
Oy Mecman Ab
Pl. 24
02201 ESPOO 20